Nők a tudományban

Magyarországon az 1990-es éveket megelőző évtizedekben magas női foglalkoztatottság alakult ki.

A női kutatók aránya a hazai kutatás-fejlesztés területén növekvő tendenciát mutat, a jogi akadályok elhárultak, és közvetlen diszkrimináció nem tapasztalható. Mégis közvetett tényezőknek, a női és férfi szerepekhez kapcsolódó sztereotípiáknak, valamint a rendszer sajátosságainak köszönhetően megfigyelhető a női kutatók arányát tekintve mind a horizontális szegregáció (a női kutatók részvétele tudományterületek és szektorok szerint jelentős eltéréseket mutat), mind a vertikális szegregáció (a tudományos ranglétrán, a hierarchiában történő előrelépések közötti aránytalanságokra vezethető vissza).

A nők alacsony részvétele a tudomány döntéshozó testületeiben a „üvegplafon" jelenséggel magyarázható, amely szerint a nők csak bizonyos szintig jutnak el a ranglétrán elsősorban a gyerekvállalás és a nem családbarát munkakövetelmények miatt.

A kutatás-fejlesztés területén dolgozók esetében problémát jelent, hogy a családalapítás és gyermekvállalás időszaka egybeesik a tudományos fokozat megszerzésével, az önálló kutatólabor felállításával. A családi kötelezettségek mellett a nők számára a jelenlegi értékelési szempontok alapján az elvárt tudományos teljesítmény (publikációk, szabadalmak száma, stb.) nehezebben teljesíthető, így ez versenyhátrányt jelent a későbbi kutatási pénzek megszerzésében és a kinevezések során.

Az intézményi rendszer, a pályázati támogatások a fenti problémákra nem adnak megfelelő válaszokat és háttértámogatást, az esélyegyenlőségi szempontok érvényesülésében ezen a téren bizonytalanságok fedezhetők fel.

Nem csak intézményi, de egyéni szinten is szükség van a kutatói közösségen belül a szemléletformálására, a probléma tudatosítására a női és férfikutatók között, akik kellő információ hiányában nem ismerik vagy elutasítják a problémakört.

A nők tudományos pályájának támogatását nem csak az igazságosabb, egyenlő esélyeket biztosító társadalom létrejötte indokolja, hanem a gazdasági igények is.

Célunk, hogy megakadályozzuk a női kutatók pályaelhagyását, elősegítve a karrierépítésüket, s növelve a részvételüket a tudományos döntéshozó testületekben